

## วัดไพบูลย์

ตั้งอยู่ที่ เลขที่ ๒๓ บ้านไพบูลย์ หมู่ที่ ๓ ตำบลหนองช้างใหญ่ อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย ที่ดินตั้งวัด มีเนื้อที่ ๖ ไร่ ๑๓ ตารางวา อาณาเขต ทิศเหนือประมาณ ๓ เส้น ๓ วา ๑ ศอก จดทางสาธารณประโยชน์ ทิศใต้ประมาณ ๓ เส้น ๓ วา ๑ ศอก จดทางสาธารณประโยชน์ ทิศตะวันออกประมาณ ๒ เส้น ๓ วา ๑ ศอก จดที่นาชาวบ้าน ทิศตะวันตกประมาณ ๒ เส้น ๓ วา ๑ ศอก จดทางสาธารณประโยชน์ อาคารเสนาสนะประกอบด้วยศาลาการเปรียญ กว้าง ๑๑ เมตร ยาว ๑๑ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ.๒๕๓๕ เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก ฝาผนังก่ออิฐถือปูนลูกกรงเหล็ก กุฏิสงฆ์ จำนวน ๑ หลัง เป็นอาคารไม้ ปูนยิวัตถุมิพระประธาน ปางมารวิชัย ( พระพุทธชินราชจำลอง ) ขนาดหน้าตักกว้าง ๓๖ นิ้ว สูง ๕๘ นิ้ว สร้างเมื่อ พ.ศ.๒๕๒๕ พระพุทธรูปปางสมาธิ ขนาดหน้าตักกว้าง ๑๗ นิ้ว สูง ๑๒ นิ้ว เป็นพุทธรูปไม้จันทร์แกะสลักพระพุทธรูปปางสมาธิ ขนาดหน้าตักกว้าง ๕ นิ้ว สูง ๑๔ นิ้ว จำนวน ๑ องค์ เป็ฯพระพุทธรูปโบราณอายุมากกว่า ๑๐๐ ปี

ประวัติวัดไพบูลย์ ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๔ โดยกำนันเถา ได้ย้ายมาจากบ้านน้ำคำแดง มาตั้งถิ่นฐานบริเวณนี้ เพื่อความสะดวกในการทำงาน เมื่อมีชาวบ้านมาอยู่มากขึ้นตั้งเป็นหมู่บ้านได้เรียกว่าบ้านแสงโกน ตามชื่อคันแสง ซึ่งขึ้นอยู่ในบริเวณนั้น ต่อมาได้เปลี่ยนเป็นบ้านแสงโกนเพราะการเขียนผิดเพี้ยนมา และได้สร้างวัดขึ้นเรียกว่า วัดแสงโกน ต่อมาพระครูจันทลีโรปมาคุณ เจ้าคณะตำบลหนองช้าง เห็นว่าชื่อบ้านไม่เป็นมงคล จึงให้เปลี่ยนชื่อวัดกับชื่อบ้านเสีย เป็นวัดไพบูลย์และหมู่บ้านไพบูลย์จนถึงปัจจุบัน การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาสเท่าที่ทราบนาม คือ รูปที่ ๑ พระห้าว พ.ศ.๒๔๗๐-๒๔๘๕ รูปที่ ๒ พระพา พ.ศ.๒๔๘๖-๒๔๙๑ รูปที่ ๓ พระพรหม พ.ศ.๒๔๙๒-๒๔๙๕ รูปที่ ๔ พระทา พ.ศ.๒๔๙๕-๒๕๐๐ รูปที่ ๕ พระเคน พ.ศ.๒๕๐๐-๒๕๑๑ รูปที่ ๖ พระหนู พ.ศ.๒๕๑๕-๒๕๑๘ รูปที่ ๗ พระครูโกวิทศาสนการ(โกวิท) ตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๓๖ ถึงปัจจุบัน การศึกษามีโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกธรรม เปิดสอนเมื่อ พ.ศ.๒๔๘๘

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี